

Els metges volen tenir Casal

Els metges volen tenir Casal propi. Bé.

S'anuncia. Es fa públic el propòsit. Plouen ofertes, moltes d'elles temptadores.

El Sindicat no té pas capital de reserva que tota recaptació s'aplica a beneficència, a atur forços, caixa de crèdit i a la Mutual. No obstant, li plouen ofertes. I moltes amb facilitat pel pagament, ço que vol dir que el metge se'l considera solvent.

Es imminent el moment de triar, de comprometre's i, per fi, de tenir casal. Per això caldrà una subscripció, un emprèstit ben garantit, i amb bon rèdit.

Prepareu-se! que després no resulti la solvència suposada. L'heu de provar.

La Mutual Mèdica, la fillola gran i distingida del Sindicat, hi aportarà, segurament, amb totes les garanties degudes, el capital inicial. Darrera la Mutual hi ha d'haver tota la classe. Hi serà. Hi és. El moment és apremiant.

A punt doncs. Estiguin preparats els metges que volen tenir casal.

* * *

El mòbil de la sindicació mèdica és únic. Es l'aglutinant a utilitat de tota la classe, reportant beneficis morals i materials particulars.

Millor símbol, més bon aglutinant que el Casal del Metge, on tots hi convisquin repartits en llurs preferides manifestacions professionals, no hi és pas.

L'anhel del Sindicat de Metges de Catalunya es la veritable germanor de tots els metges. Tots germans sindicats. Tots fruitint les joies de la força colectiva. Es vol millor aixopluc que un Casal de tots els metges i per a tots els metges!

Oh! I, això costa un estalvi! Sumeu els lloguers de totes les Entitats mèdiques i diguen si no n'hi ha per nodrir la llar del metge.

Val un esforç. Be el val! Si l'estalvi de lloguers pot portar una rebaixa de quotes de soci de les múltiples que cada un satisfà per les distintes organitzacions mèdiques que pertany!

Qui no paga anualment 500 pessetes, comptant totes les quotes de totes les Entitats!

Suposeu un avenç d'una, de dues o mes quotes anuals.

Dintre poc vos serà notificada la forma de portar a terme la Llar del metge. Els que ho porten hi tenen una fe arrelada.

Mentres tant, prepareu-vos. Que ningú; que cap metge pugui excusar-se de pensar-s'hi!

Prepareu-vos!

Breus comentaris

S'ha inaugurat a Madrid una nova Maternitat. Segons l'ampla informació publicada en aquestes nostres columnes, no s'ha escatimat cap dels elements sanitaris i de confort necessaris en un hospital modern.

Luxe en l'ornamentació, sumptuositat en l'arquitectura de l'edifici, mobles elegants, instrumental, robes...

No més se'ls hi ha descuidat un detall als organitzadors d'aquesta maternitat: posar sou als metges.

* * *

Ens diuen que els professors tocòlegs de l'Escola de Llevadores, fundada al carrer d' O'Donnell faran llurs serveis gratuïtament.

Això es la última moda. Hospitals fastuosos, clíniques amb aristocràtics patronats, sanatoris, dispensaris on cobra l'abastidor de carns el porter, el jardiner, el lleter, l'apotecari, les minyones i criats... tothom menys el personal facultatiu.

* * *

Amb una mica que meditem es comprendrà que, en bona moral, no pot admetre's que un metge faci els seus serveis gratuïtament. Ço equival a explotar la Medicina o a menyspreuar-la.

O ens prenen per éssers inferiors, dels quals

tothom pot abusar, o donen tan poca importància al nostre treball que's creuen que no mereix remuneració de cap mena.

* * *

Ja la gent s'en va adonant que, explotant la vanitat i l'exhibicionisme del metge, aquest és capaç de tot.

I som els metges els que ens oferim a servir gratis càrrecs o llocs que haurien d'ésser retribuïts d'una manera com cal.

* * *

Tot càrrec servit sense remuneració significa, en el fons, una explotació del malalt.

O el metge va a l'hospital per apendre els casos com conills d'India i fer experiments, o hi va a aixecar una plataforma per on anunciar-se públicament. En tots dos casos, l'explotat és el mal i la dolor del pacient.

* * *

Ens queixem del malestar de la classe, i som nosaltres els qui stücidament anem fent impossible l'exercici de la professió. Si tots els càrrecs que estan sense remuneració o amb sous ridícols ningú s'ofereís a servir-los, sobrarien places vacants i farien falta metges.

Un ex-títular

(De "La Voz Médica")